

การประเมินโครงการ: การประเมินที่ประสบผลสำเร็จ ภาวะผู้นำ

การเตรียมแนวทางชี้แนะและการสนับสนุนให้ครู

ครูที่มีความคิดสร้างสรรค์ที่สุดและมีความรู้เป็นอย่างดีอาจต้องเผชิญและยอมแพ้ให้กับสภาพแวดล้อมที่ไม่ส่งเสริมการส
อนที่ช่วยพัฒนานักเรียนเป็นผู้เรียนที่กำกับตนเองและมีการคิดในเชิงพินิจพิจารณา

นักเรียนที่ได้รับการคาดหวังให้มีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองในห้องเรียนหนึ่งและได้รับโอกาสให้ปฏิบัติตาม
มในอีกห้องเรียนหนึ่ง มีแนวโน้มที่จะไม่กำกับตนเอง ในทางกลับกัน

โครงการระดับโรงเรียนที่เน้นการใช้การประเมินรายทางมีแนวโน้มที่จะปล่อยปละละเลยครูส่วนใหญ่

ทีมในโครงการของแบล็คที่อยู่ทางตอนใต้ของอังกฤษ

เริ่มต้นจากครุคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์สองสามคนและเมื่อเวลาผ่านไป มีครูภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น
อย่างไรก็ตามแม้ว่าจะเป็นไปอย่างช้า ๆ ครูได้รับประสบการณ์จากการทำทนายพร้อมกับวิธีการใหม่ ๆ
ในการมองการสอนและการเรียนรู้

นักออกแบบและนักวิจัยในโครงการ KMOFAP

เสนอข้อเสนอแนะต่อไปนี้เป็นเพื่อปรับปรุงการเรียนรู้ของนักเรียนโดยผ่านการประเมินรายทางที่สม่ำเสมอและต่อเนื่อง

1. กลุ่มย่อยของครูและรายบุคคลสามารถรับผิดชอบในการทดลองวิธีการและถ้าประสบผลสำเร็จ
จะกระตุ้นผู้อื่นให้ทำตามตัวอย่างของตนเอง
2. ทั้งโรงเรียนสามารถนำการประเมินรายทางมาใช้ทั่วทั้งโรงเรียนและจัดเตรียมการสนับสนุนในวงกว้างเพื่อช่วยค
ครูทั้งหมดรับวิธีการที่มีประสิทธิภาพมาใช้
3. ทางเลือกที่ดีที่สุด ตามที่นักวิจัยกล่าวนั้นเป็นไปได้ที่จะเริ่มด้วย
“การทดลองที่จำกัดซึ่งออกแบบเพื่อบอกและนำไปสู่การเติบโตในช่วงระยะเวลาหนึ่ง” (2003, p. 100)

การเตรียมครูพร้อมการประเมินรายทางชนิดที่ง่ายและเร็ว เช่น การให้นักเรียนโต้ตอบกับสัญลักษณ์ของไฟจราจรเขียว
แดงหรือเหลืองเพื่อสะท้อนความเข้าใจในแนวคิดระดับดี บางส่วนหรือเล็กน้อย สามารถทำให้นักเรียนมองเห็นลง ๆ

ว่าอะไรคือสิ่งที่เป็นไปได้ในการประเมินรายทาง เมื่อครูตระหนักถึงคุณค่าของข้อมูลที่เรียบง่าย

ง่ายต่อการใช้งานซึ่งรวบรวมได้จากการประเมิน

และเห็นว่าการเรียนรู้ของนักเรียนจะได้ประโยชน์จากการประเมินได้อย่างไร ก็จะเต็มใจมากขึ้นที่จะทดลองเทคนิคอื่น ๆ

กลวิธีการพัฒนาวิชาชีพหลายอย่าง เช่น การศึกษาบทเรียน การวิจัยเชิงปฏิบัติการและกลุ่มกรณีศึกษาของครู สามารถเตรียมครูพร้อม โอกาสที่จะก้าวแรกที่จะนำเข้าสู่ห้องเรียนที่การเรียนรู้ของนักเรียนเป็นศูนย์กลางของการสอน และการประเมินแทรกอยู่และเกิดต่อเนื่องให้ทุกอย่างที่นักเรียนต้องการที่จะเรียนรู้

การสลับจากห้องเรียนที่ครูเป็นศูนย์กลางที่นักเรียนซึมซับข้อมูลอย่างเฉื่อยชาและสะท้อนสิ่งที่รู้ด้วยแบบทดสอบในตอนท้ายของหน่วยการเรียนรู้ไปสู่ห้องเรียนที่นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่มีความหมายที่ต้องใช้การคิดเชิงวิพากษ์ ความคิดสร้างสรรค์และการแก้ปัญหาจะไม่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วหรือง่ายดาย

คนที่วางแผนและนำการพัฒนาวิชาชีพไปใช้พร้อมเป้าหมายที่จะสร้างห้องเรียนที่นักเรียนเป็นศูนย์กลางจะต้องระลึกอยู่เสมอว่า “ทุกคนเรียนรู้ดีที่สุดเมื่อมีโอกาสอย่างต่อเนื่องที่จะพัฒนาคำถาม การสืบค้น การสะท้อน การนำไปใช้และแลกเปลี่ยนความรู้ในบริบทที่เป็นจริง” (Bernard-Powers, et al., 2000, p. 4)